

Δάλλα Γεωργία – «Ξεναγός», 2^ο Γυμνάσιο Χανίων

Αισθάνθηκα μεγάλη συγκίνηση με τη συμμετοχή μου στην εκδήλωση «υιοθεσίας του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας». Νιώθω πραγματικά τυχερή που βρέθηκα σ' αυτό τον ευλογημένο τόπο. Περιπάτησα και γνώρισα από κοντά τα ιερά μονοπάτια του πολιτισμού και μου δόθηκε η μοναδική ευκαιρία να γίνω «ξεναγός» και να ξεναγήσω τον κόσμο που παραβρέθηκε στην τελετή!!! Μοναδικές στιγμές που θα θυμάμαι πάντα.

Σπανάκη Μαρία – «Ξεναγός», 2^ο Γυμνάσιο Χανίων

Είναι τιμή για μένα που συμμετείχα στην εκδήλωση υιοθεσίας του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας. Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία. Οι καθηγητές, μας βοήθησαν με τις γνώσεις τους και την καλή τους διάθεση να μάθουμε και να παρουσιάσουμε στον κόσμο που ήρθε στην εκδήλωση τον αρχαίο αυτόν πολιτισμό και τους ευχαριστούμε πολύ. Επίσης γνώρισα παιδιά φιλικά και συνεργάσιμα από το γυμνάσιο Βάμου. Πάνω απ' όλα όμως μάθαμε πολύτιμα πράγματα με διασκεδαστικό τρόπο, συγκινηθήκαμε με την ιστορία του τόπου και ζήσαμε κάτι μαγικό που θα το θυμάμαι πάντα.

Μιχάλης Τριανταφύρι – «Ξεναγός», 2^ο Γυμνάσιο Χανίων

Γεια σας, είμαι ο Μιχάλης Τριανταφύρι και την Κυριακή 6 Νοεμβρίου ήμουν ξεναγός μαζί με τους συμμαθητές μου στο αρχαίο θέατρο της Απτέρας! Εγώ, μαζί με την Ευτυχία από το γυμνάσιο Βάμου, ήμασταν στην βορειοδυτική δεξαμενή και από εμάς ξεκινούσε η ξενάγηση. Μου έκανε πάρα πολύ εντύπωση το πόσο ανεπτυγμένος ήταν ο πολιτισμός των ανθρώπων τότε! Αυτό όμως που μου έκανε ακόμα μεγαλύτερη εντύπωση είναι ο τόσος πολύς κόσμος που ήρθε στο αρχαίο θέατρο και που ξεναγήθηκε από εμάς τα παιδιά. Αυτό με κάνει να πιστεύω ότι ο κόσμος μας μπορεί να γίνει καλύτερος!!!

Παυλίνα Μπαϊλάκη. – «Ξεναγός» 2^ο Γυμνάσιο Χανίων

Νιώθω ότι η συμμετοχή μου στην εκδήλωση υιοθεσίας του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας ήταν θεόσταλη. Γνώρισα παιδιά, έκανα καινούργιους φίλους και απέκτησα υπέροχες εμπειρίες δημιουργίας. Όταν αντίκρισα για πρώτη φορά το αρχαίο θέατρο μαγεύτηκα από την ομορφιά και την μαγεία του. Η αύρα που είχε ο χώρος ήταν απερίγραπτη. Θα μπορούσα να την παρομοιάσω με έναν αυθεντικό πίνακα ζωγραφικής. Ο ήλιος το φώτιζε σαν να μας καλούσε να πάμε να το συναντήσουμε. Λάτρεψα από την πρώτη στιγμή κάθε εκατοστό του. Η θεϊκή ηρεμία ταίριαζε απόλυτα με την δική μου χαρά και των υπολοίπων παιδιών. Ήμουν πραγματικά ευτυχισμένη και ένιωθα να αγαπώ το θέατρο με όλο μου το είναι. Καθώς μάθαινα και συνειδητοποιούσα τι είχε συμβεί στο χώρο του θεάτρου και ειδικότερα στο κοίλον, δηλαδή τις καταστροφές που είχε υποστεί από τους κατοίκους των γύρω περιοχών ένιωσα το μνημείο να μας μιλάει τόσο για τα επιτεύγματά του αλλά και για την ταλαιπωρία του από τους ανθρώπους και την έλλειψη σεβασμού. Σαν να μας φώναζε ότι θέλει την προστασία μας για να μην επαναλάβουν οι άνθρωποι τα ίδια λάθη. Και εμείς δώσαμε τον όρκο μας να το

προστατεύουμε για πάντα. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές και τον διευθυντή μας που μας έδωσαν την ευκαιρία να πάρουμε γεύση από «τη ζωή με νόημα». Επίσης, θα ήθελα να παρακινήσω και τα υπόλοιπα παιδιά να συμμετέχουν σε δράσεις τέτοιου είδους, που ευτυχώς γίνονται πολλές στο σχολείο μου.

Θεοδωράκης Γιάννης – απαγγελία όρκου, 2^ο Γυμνάσιο Χανίων

Το σχολείο μου σε συνεργασία με το γυμνάσιο Βάμου αποφασίσαμε να προχωρήσουμε στην υιοθεσία του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας. Αυτό περιελάμβανε μια τελετή που θα έπρεπε να οργανωθεί πολύ καλά ώστε ο κόσμος που θα την παρακολουθούσε να καταλάβει την αξία και τη μεγάλη σημασία του χώρου αυτού για τον τόπο μας. Όλοι μας δώσαμε τον καλύτερο εαυτό μας. Οργανώσαμε ξενάγηση με μαθητές ξεναγούς και των δύο σχολείων για να μπορέσει ο κόσμος να γνωρίσει την ιστορία του αρχαίου θεάτρου. Εγώ προσωπικά είχα την τιμή να απαγγείλω μαζί με ένα κορίτσι από το γυμνάσιο Βάμου τον όρκο της υιοθεσίας. Ένωσα πολύ μεγάλη τιμή αλλά και ευθύνη. Όλοι μας νιώσαμε την αύρα του χώρου αυτού και αγαπήσαμε το αρχαίο θέατρο σαν κτήμα της ψυχής μας. Νιώθουμε πλέον ότι είμαστε μικρό κομμάτι του και ότι βάλουμε κι εμείς ένα λιθαράκι στην προσπάθεια να γίνει ο χώρος ξανά ζωντανός για όλους. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ όλα όσα ζήσαμε εκεί και τα έχουμε πάντα στο μυαλό μας πως πρέπει να τον προστατεύουμε. Εγώ προσωπικά δεν θα ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου αυτό που ορκίστηκα εκείνη την ημέρα: «ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥΤΟ ΤΟΝ ΠΡΟΓΟΝΙΚΟ ΘΑ ΤΙΜΩ/ ΔΕΝ Θ' ΑΦΗΣΩ ΝΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ»